

NO ROOM FOR A DOOR

01.07 — 01.08.2021

VISION
ART PLATFORM

Süleyman Seba Cd.
No:35 Akaretler
Beşiktaş, İstanbul

visionartplatform.co
info@visionartplatform.co
IG: @visionartplatform

Sergi Koordinatörü *Leyla Ünsal*
Sergi Metni *Ezgi Bakçay*

Vision Art Platform'da 01.07-01.08.2021 tarihleri arasında gerçekleşen *No Room for a Door* sergisi için hazırlanmıştır. Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Prepared by Vision Art Platform on the occasion of the exhibition *No Room for a Door* dated 01.07-01.08.2021. No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

MERT ACAR
TANZER ARIĞ
MAJID BAHARAN
SEVİM SANCAKTAR
IŞIK ÖZÇELİK
CANDAŞ ŞİŞMAN
NERMİN ÜLKER

No Room for a Door

Ezgi Bakçay

Bir Fransız özdeyişi şöyle der: "Bir kapı ya açıktır ya da kapalı." 1926 yılında Marcel Duchamp Larrey sokağındaki küçük ev-atölyesine bu iddiayı boşa çıkaran bir mimari müdahalede bulunur. Birbirine bitişik banyo ve yatak odasının arasına tek bir ahşap kapı menteşeler. İşte bu kapı aynı anda hem açık hem de kapalıdır; bir odayı kapattığında diğerini açmaktadır. Daha sonra "Porte, 11, rue Larrey" adlı işe dönüşen bu cin fikir, insanın düşünsel sınırlarının mekanla nasıl eklemlendiğini somut olarak gösterir; İçinde soluk alacak mekanlar yaratmak için onları açmamız, hatta her defasında yeni kapılar, pencereler, geçitler icat etmemiz gerektiğini düşündürür. İçlere ve ya dışarlara değil geçişlere ve eşiklere gözünü diker. İşte *Vision Art Platform* tam da böyle; sınır aşan geçişler tasarlama cesaretiyle yola çıkıyor. Disiplinler-aşırı bir kültür, sanat platformu olma idealiyle, mekan açmayı ve mekansallaşmayı pek çok boyutu ile tartışan bir sergiyle serüvenine başlıyor. Akaretler'deki yeni mekanında düzenlediği bu ilk sergide "açıklık" kavramına odaklanıyor. 1 Temmuz - 1 Ağustos 2021 tarihleri arasında Vision Art Platform'da gerçekleşecek sergi **No Room For A Door** adını taşıyor.

No Room For A Door; Candaş Şişman, Işık Özçelik, Majid Baharan, Mert Acar, Nermin Ülker, Sevim Sancaktar, Tanzer Arıç'ı bir araya getiriyor. Koordinatörlüğünü Leyla Ünsal'ın yaptığı sergide birbirinden çok farklı üretim biçimleri olan sanatçıların işleri mimari unsurlar vasıtasıyla biçimsel ilişkiler kurarken; amnezik bir boşlukta bulunmanın, hiçbir yere ait olmamanın verdiği sıkıntı kadar; yağmalanmış bir geçmişi kurtarmanın, tanıklara kulak vermenin ve kutsallığı yeniden inşa etmenin umudu da hissediliyor. Mekanı işgal etmek ya da doldurmak değil, yeryüzüne ve belleğe açılmak, hatırlamak ve yerleşmek arzusu serginin anlam katmanlarını birine bağlıyor.

Tanzer Arığ’ın “üç boyutlu gölgeleri” Marcel Duchamp’ın Büyük Cam’ını (Bekarları Tarafından Çırılçıplak Soyulmuş Gelin) çağrıştıran bir yüzey–derinlik ilişkisiyle mekana yerleşiyor. Yıkıma yazgılı hafıza mekanlarının bıraktığı boşluğu işaretliyor. Tanzer Arığ’ın heykelleri üç boyutlu fiziksel varlık ile onun imgesi arasında duruyor. Sanatçının ürettiği zarif, kırılğan, boşluklu hafıza mekânları yitık geçmişin şahitleri. Modası geçmiş masumiyetten, kayıp çocukluktan, çözülmüş bağlardan, halesini yitirmiş ideallerden geriye siyah kontürleri kalıyor.

Bir imgenin içinden tüm anlamları vakumlarsanız geriye ne kalır? Ya da bütünüyle aura’sız bir imge üretmek mümkün müdür? **Mert Acar**’ın *Suspended Stillness Series*’nin ıssızlığında bu sorular asılı duruyor. Fotoğraflarına egemen olan yitıklık duygusuna nostaljik bir çağrı eşlik etmiyor. Çünkü yitip giden sadece geçmiş değil. Geleceğin de silindiği bir eşikteyiz. Hiçbir şeyi aydınlatmayan ışıklardan başka herkesin terk ettiği, bir daha asla kimseye yuva olmayacak kentsel mekanlar. Mert Acar’ın fotoğrafları sonsuz bir şimdide terk edilmiş öznenin gördüğü son görüntüler. Ve onun işlerinde kadrajların içi, bir dışarının olmadığına ilanı.

Işık Özçelik’in heykelleri Mert Acar’ın fotoğrafladığı mekanların tümüyle aydınlanmış, aura ile doldurulmuş, pozitif halleri gibi. Bu heykeller zemine tüm ağırlıklarıyla basarken, sergi mekanına kilit taşları gibi yerleşiyor. Işık Özçelik’in bu mermer “sütunları” geleceğe dair ütöpik bir umudu taşıyor, doğal ve kültürel çevrenin uyum içinde gelişimini talep etmek üzere yükselmeye yöneliyor. Onun yarattığı “mimari–manzara–heykeller” kayıp bir altın çağı dansesleniyor. Bütünlük, denge, uyum çağrısını, insan aklının doğa ile yaptığı işbirliği tamamlıyor. Işık Özçelik henüz gelmemiş ideal bir toplumun şair–mimar gibi geleceğe tapınaklar kuruyor. Onun işlerinde heykel sanatının kadim biçimsel problemleri çağdaş sanatın kavramsallığıyla buluşuyor.

Işık Özçelik'in işlerinde ütopik bir iç mekan varsa **Nermin Ülker**'de de ütopik yüzeyler ve aralık çerçeveler var. Onun dünyasında pencereler ve kapılar imkansız bir hane kavramına açılıyor. Sanatçı metal malzemenin sertliğini, rüzgarda savrulan yapraklar kadar uçucu ve kırılgan bir biçimle buluştururken yuvayı tedirgin bir eşik haline getiriyor. Yüzey ve boşluk olarak hane, çerçevelenmekten kaçıyor. Bir durak olmaktan ziyade içinden geçmek için aralanmış gibi. Oluş serüveninde ve sonsuz dönüşüm içinde tek kapılı ve güvenli bir oda aramak nafile bir çaba belki de. Nermin Ülker'in heykelleri Mert Acar'ın *Absence* serisinden bir fotoğraf ile aynı mekanı paylaşıyor. Bu fotoğrafta gördüğümüz odası olmayan pencere, Nermin Ülker'in içi olmayan, çerçeveden ibaret hanelerine bakıyor.

Majid Baharan *No Room For A Door*'a ilk kez sergilenen anıtsal boyutta tuvalleriyle katılıyor. Resimleriyle mekan sorununa dil boyutunu ekliyor. Sanatçı Ortadoğu coğrafyasında toplumsal ilişkileri belirleyen, dil, görüntü ve kutsallık ilişkisini araştırıyor. Majid Baharan düşünce dünyasında kaligrafinin açtığı yoldan ilerleyerek söz, sözcük ve imge arasında boşluklar açıyor. Resminde yazıyı kullanarak, dilin kutsal emir kipini, Oku! emrini resim yüzeyinde cevapsız bırakıyor. Resim, yazıyı geride bırakmak üzere katmanlandıkça, okumanın ve bakmanın arasında bir yerlerde, özne kendisinin başka versiyonlarına doğru çekiliyor.

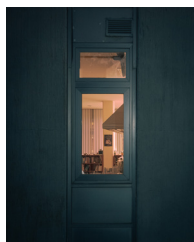
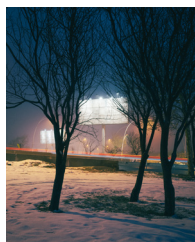
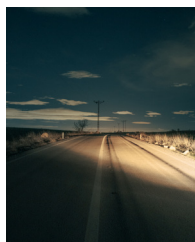
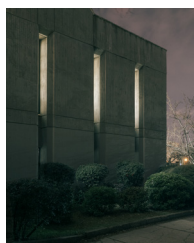
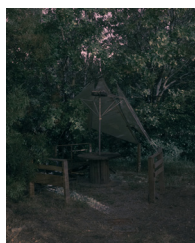
Yöntem olarak bütünüyle farklı olsalar da, dilin kurucu unsurlarına odaklanan Majid Baharan ve **Candaş Şişman**'ın işleri birbirini yankılıyor. Candaş Şişman'ın Vision Art Platform'un giriş katında kurduğu yerleştirme, grafik notasyon yöntemiyle bestelenmiş ses kompozisyonun farklı ülkelerde, farklı müzisyenlerce gerçekleştirilmiş performanslarından oluşuyor. Çeşitli zaman ve mekanlardaki performanslardan kesitler bir küp oluşturan dört monitörde gösterilirken, *SYN-Phon* sergideki diğer tüm işlerle biçimsel ilişki kuruyor; heykel sanatının doğumundan minimalizme uzanan hatta yerleşiyor. Candaş Şişman küpü bu kez fiziksel olarak değil, dijital olarak açıyor. Homojen kırmızı ışık odayı doldururken, mekanı çepeçevre dolaşan ses şeridi işin iç bükeyliğini arttırıyor. Diğer yandan ses ve ışık dışarı doğru dalga dalga ve sonsuzca hareket ediyor.

Candaş Şişman'ın üzerinde uzun yıllardır çalıştığı grafik notasyon yöntemiyle bu kez yepyeni bir dil kuruyor. Dünyanın farklı coğrafyalarında, birlikte çalıştığı müzisyenleri özgürce esinlenmiş besteciler olarak yeni bir dil ya da dil-aşırı bir iletişim arayışına ortak ediyor. İnsanlar arası iletişim biçimlerinin özgürleştirilmesi ve çoğullaştırılması için izleyiciyi içine alan duyusal bir deney kurguluyor.

Göz kapakları, iki dost iki düşman **Sevim Sancaktar**'ın 35 adet buluntu nesne dia kasetleriyle oluşturduğu bir fotografik düzenleme. Sancaktar'ın boyutlarını büyüttüğü bu kasetlerden oluşturduğu eksikli kompozisyonlar kayıplarından menkul bellek mekanları. Sergide üç parçasını görme şansımız olan bu iş anıtsal boyularına rağmen bir tür imkansızlığın getirdiği kırılganlıkla ayakta duruyor. Bellek ve arşive dair pek çok çalışması olan Sevim Sancaktar arşivsel malzemeyi, onu sarıp sarmalayan zamanı, arzu ve anlam ağlarını yeniden örmek için kullanıyor. Çünkü geçmiş her çağırıldığında mutlaka kayıplarla geliyor, hatırlamadan önce unutmak belleği kuruyor. Kaybın yeri dolmayacağına göre bıraktığı boşluğu çerçeveleyen, izini bugüne düşüren bellek mekânları açmak gerekiyor. Geçmişe bakabilmek için gözlerin, Duchamp'ın düzenbaz kapısı gibi aynı anda açık hem de kapalı olması gerekiyor.

Mekanlar sadece fiziksel değil elbette. Bellek ve deneyimle genişleyen, zamanın içinde akordeon gibi açılan görünmez boyutları var. Kaç kişiye yuva oldukları, kimleri kapı dışarı ettiklerine göre esner ya da büzülür, sonsuzca dönüşür mekanlar. Belki de bu yüzden hacimleri metre karelerle değil yıllarla ölçülmeli. Bazı mekanların yıkımından geriye kalan boşluğa bir daha imar izni verilemez. Bazı mekanlar ise kapı-duvardır, hiç bir yere açılmaz. Bu durumda bir iç dış ilişkisinden ziyade bir yüzey işidir mekan açmak. Belki de kapılar ya da pencerelerdir tüm mekanlar. Peki onlar mesken tutulabilir mi? O eşiklere kimler ve neler tutunur?

Vision Art Platform'un sanat severlerle paylaştığı ilk etkinlik, Mayıs 2021'de gerçekleşen, 3D olarak deneyimlenmek üzere hazırlanan *Beyond Vision* adlı çevrimiçi sergi olmuştu. *No Room For A Door* ise Vision Art Platform'un Akaretler'deki mekanında izleyicilerle buluşacağı ilk sergi olma özelliği taşıyor. İstanbul kültür sanat alanı yeni bir kavuşma noktası kazanıyor.

Mert Acar

Suspended Stillness Series, 2020

C-Print, 60 x 48 cm, Edition 1/3 + 1AP

Mert Acar

Vista, 2020

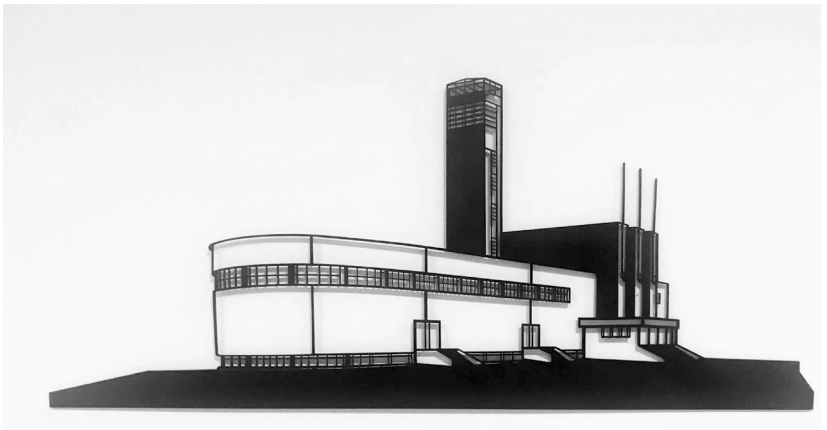
Framed Giclee Print, 105 x 131 cm, Edition 1/3 + 1AP

Tanzer Ariğ

No 19 - II, 2021

Metal, 90 x 60 x 1 cm, Unique

Tanzer Ariğ

Siradaki, 2020

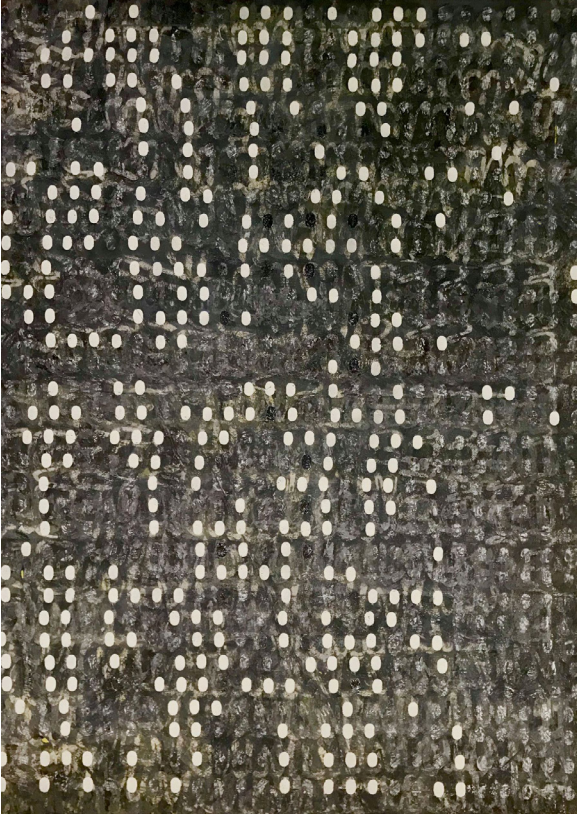
Metal, 77 x 35 x 1 cm, Unique

Tanzer Arıĝ

Alt/Üst, 2019

Metal, 50 x 40 x 1 cm, Eds. 2/2

Majid Baharan

Allahlar Serisi - İsimsiz, 2015

Karışık Teknik, 146 x 200 cm

Majid Baharan

İsimsiz, 2010

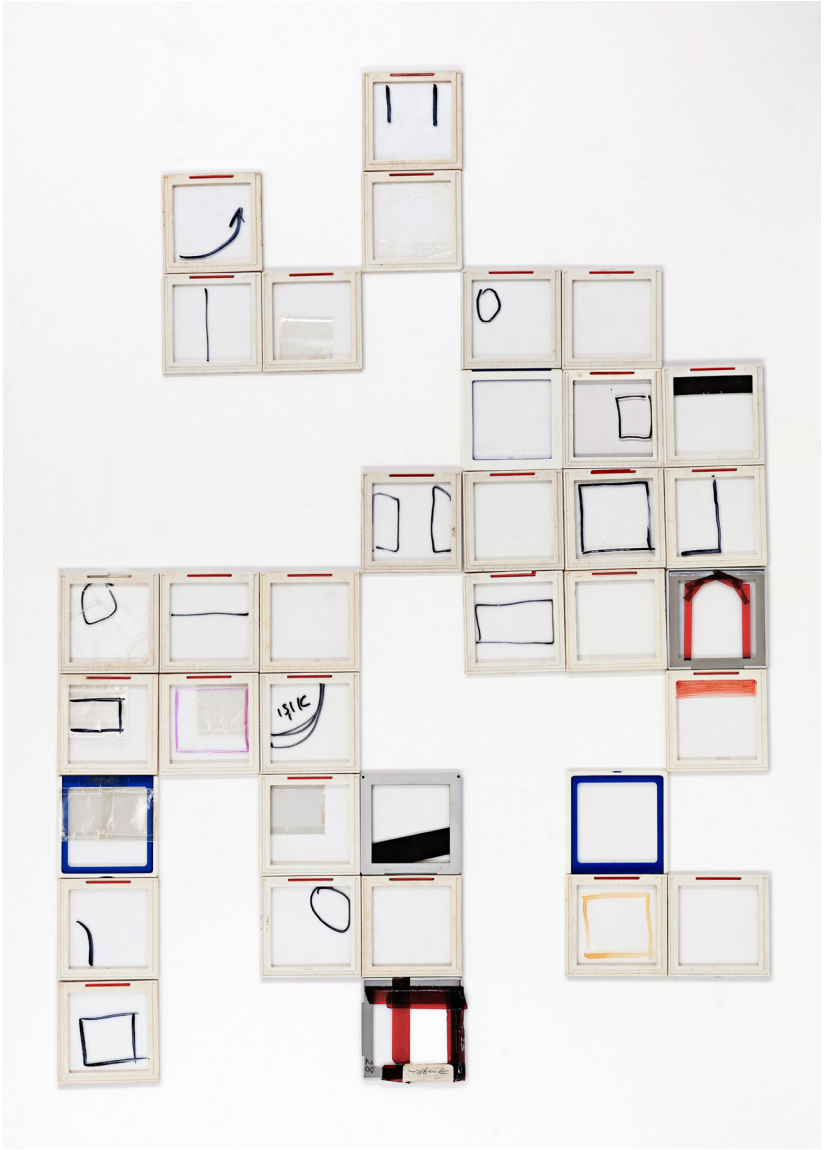
Yağlı Boya, Akrilik, 200 x 150 cm

Majid Baharan

İsimsiz, 2010

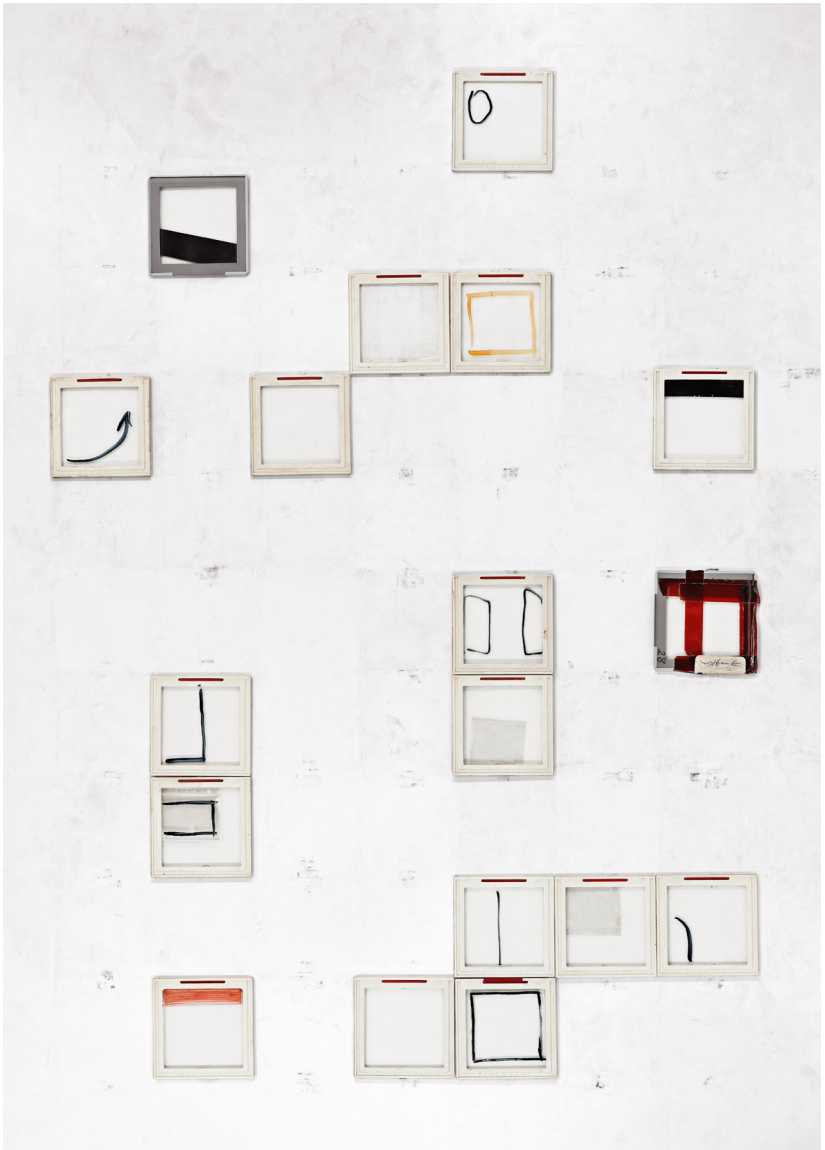
Yağlı Boya, Akrilik, 200 x 150 cm

Sevim Sancaktar

Göz kapakları, iki dost iki düşman-1, 2018-2019

Arşivsel Pigment Baskı, Fotografik Düzenleme, 204 x 145 cm, Unique

Sevim Sancaktar

Göz kapakları, iki dost iki düşman-7 2018-2019

Arşivsel Pigment Baskı, Fotografik Düzenleme, 204 x 145 cm, Unique

Sevim Sancaktar

Göz kapakları, iki dost iki düşman-13, 2018-2019

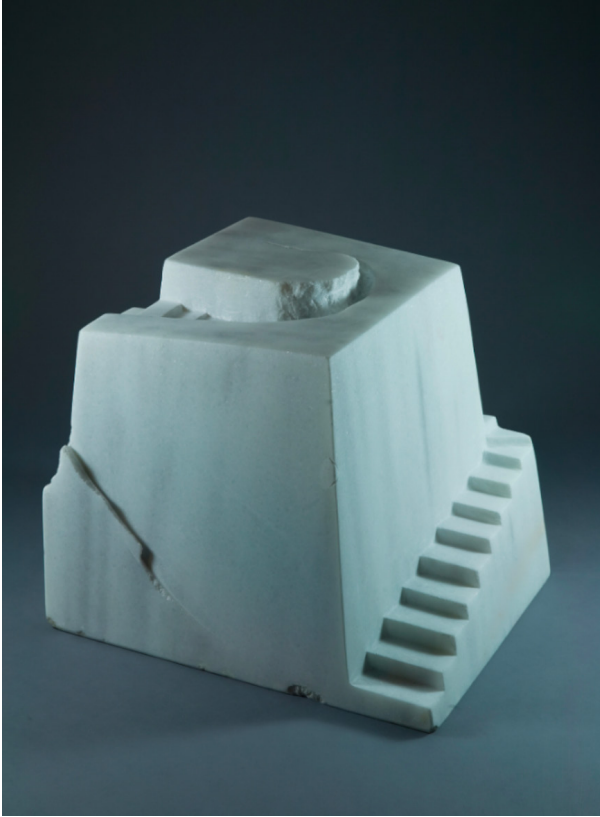
Arşivsel Pigment Baskı, Fotografik Düzenleme, 204 x 145 cm, Unique

Işık Özçelik

Bağ, 2011

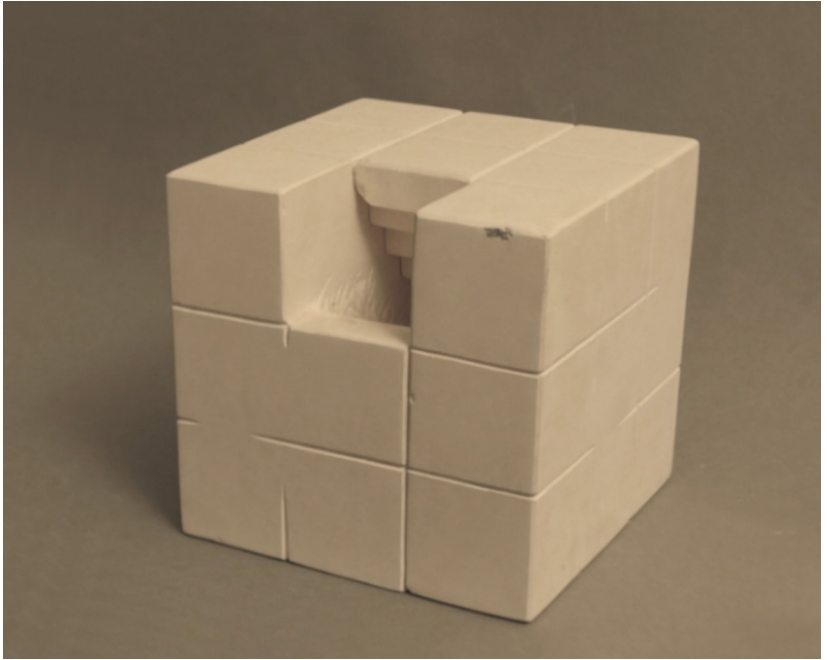
Taş, 220 x 35 x 30 cm

Işık Özçelik

Tapınak, 2011

Taş, 29 x 25 x 25 cm

Işık Özçelik

Küp, 2012

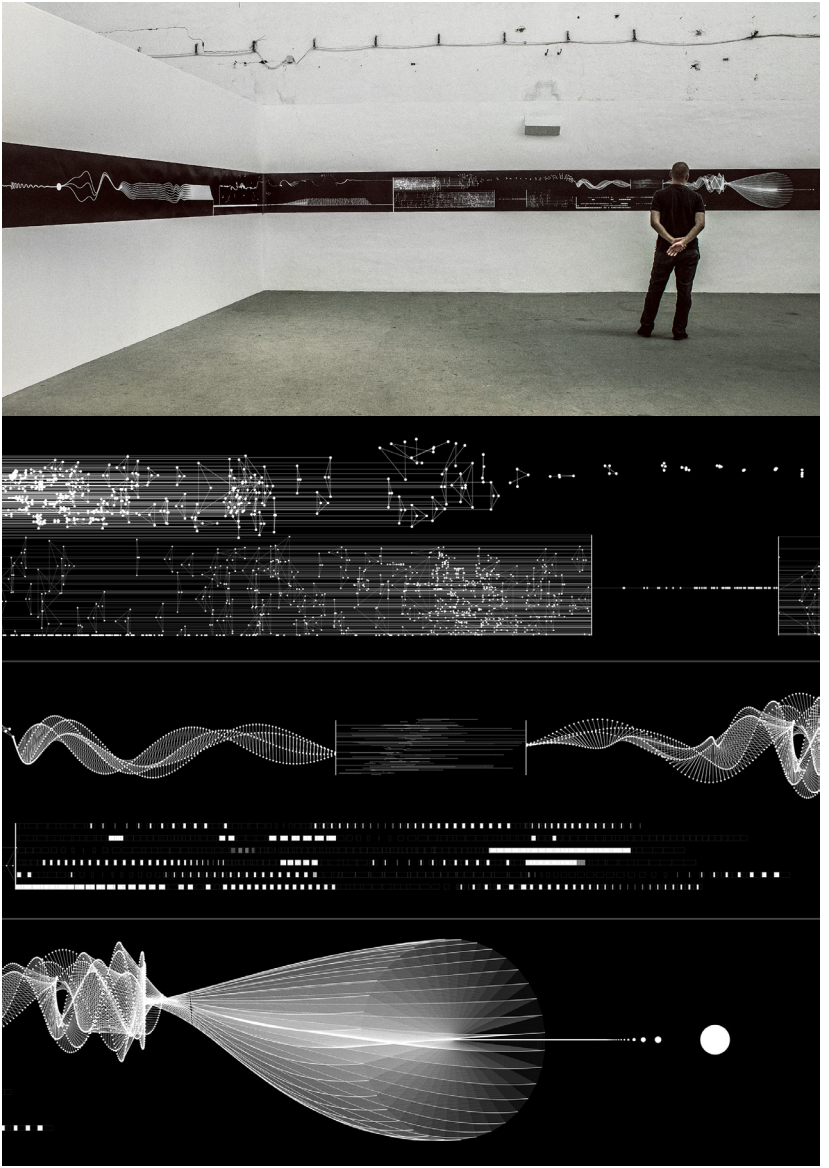
Taş, 18 x 18 x 18 cm

Işık Özçelik

İsimsiz, 2012

Taş, 38 x 19 x 19 cm

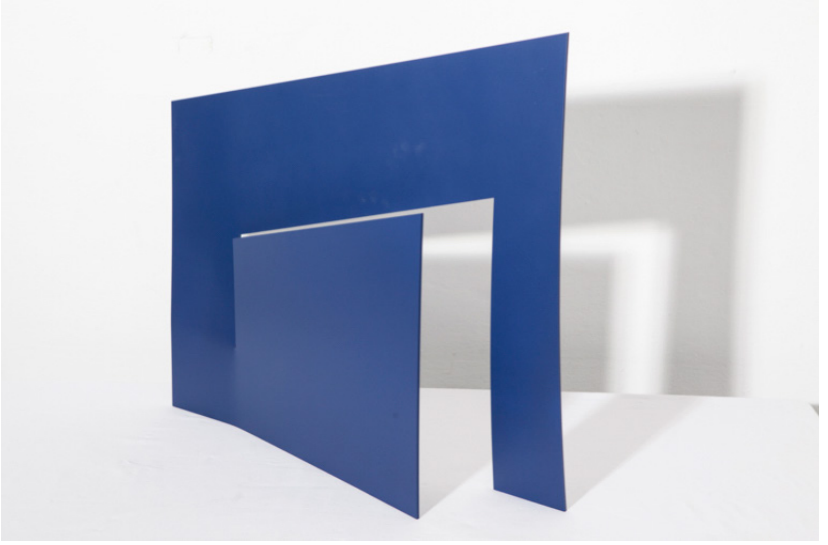

Candaş Şişman

SYN-Phon, 2013 - 2021

Ses Kompozisyonu ve Yerleştirme, Süre: 10:44

4 Kanallı Video, performans kayıtları, dijital baskı

Nermin Ülker

Hane Serisi - İsimsiz 9, 2018

Karbon Çeliği, Oto Boya, 68 x 62 x 20 cm, Unique

Nermin Ülker

Hane Serisi - İsimsiz 6, 2018

Karbon Çeliği, 66 x 65 x 18 cm, Unique

Nermin Ülker

Hane Serisi - İsimsiz 11, 2017

Karbon Çeliği, 80 x 54 x 45 cm, Unique

VISION

ART PLATFORM

web: visionartplatform.co
mail: info@visionartplatform.co
instagram | facebook: [@visionartplatform](https://www.facebook.com/visionartplatform)

Süleyman Seba Cad. No:35
Akaretler, Beşiktaş / İstanbul
© Vision Art Platform, 2021.